

Teijon kirkon remontti viimesilausta vaille valmis

SSS—Tuula Istala

Teijon kirkon remontti alkaa olla valmis. Meneillään on kirkon sisätilojen viimeistely, alttarin verhoilukankaiden uusiminen. Pientä silausta on koko ajan tehtävä, mutta muutoin ollaan voiton puolella, kertoo kunnostuksesta vastaavan Teijon kirkkoyhdistyksen puheenjohtaja, arkkitehti **Hannu Paunila**.

Kirkossa on tehty paljon talkootyötä. Osa töistä, kuten ulkomalauksia ja kirkkosalin maalaus, ovat vaatineet ammattiosaamista.

Paunila listaa maalaustöiden ohella isoiksi urakoiksi vesikaton ruosteenpoiston, kalkkirappauksen, makasiinin kunnostuksen, pusikoituneen kirkonmäen raivauksen ja sähkötyöt, joita oli yllättävän paljon.

Makasiinin katon uusimiseksi piti löytää vanhoja tiiliä ja ulkomalauksessa oli apuna vanha pa-

lokunnan tikasauto. Arvokohteen kunnostus on vaatinut huolellista suunnittelua ja harkintaa. Esimerkiksi kirkkosalin seinien maalari etsi sävyt ja sekoitti maalit paikan päällä, Paunila kuvailee.

Erilaista esineistöä kirkossa on lähes sata kappaletta. Esineet on inventoitu ja luetteloitu ja hoitosuosituksia kirjattu. Taulut on konservoitu, seuraavaksi ne pitäisi pohjata kylmien seinien varalta, Paunila miettii. Oikeaa kosteuspiitoisuutta ja lämpötilaa haetaan ajan kuluessa.

Museovirasto on avustanut kunnostustöitä kahteen otteeseen. Viireillä on uusi raha-anomus, jonka turvin kunnostettaisiin kokonaisuuteen kuuluvat kolme kellaria. Jos rahaa saadaan, työ on ensi kesän projekti.

Kaiken kaikkiaan ensi kesänä kirkossa voidaan pitää juhlallisuudet päättyneen urakan kunniaksi. Viime vuonna kirkossa pi-

Esko Keski-Vähälä

Teijon kirkkoyhdistyksen puheenjohtaja Hannu Paunila, entisöijä Leena Nurmi ja Haktan opiskelija Kaisa Railonluoma tarkastelevat alttarikaidetta, joka verhoillaan uudelleen.

Esko Keski-Vähälä

Teijon kirkko on kauttaaltaan kunnostettu. Kirkon rakennutti ruukinpatruuna Robert Bremer 1829 kiitollisena siitä, ettei vedenpaisumusta tullut. Kirkko on suojelukohde ja luokiteltu valtakunnallisesti merkittäväksi kulttuuriympäristöksi.

dettiin muun muassa kymmenet häät.

Kirkko on tilattavissa kirkollisiin tarkoituksiin, mutta sekin vaatii yhdistykseltä vapaaehtoisia töitä. Jonkun on avattava ovet, huoleh-

dettava lämmityksestä ja kynttilöistä, jonkun on myös siivottava, Paunila luettelee. Kyse on yhdistyksen vapaaehtoisesta valinnasta ja omasta tahdosta, hän muistuttaa.

Yleisölle näkymätöntä työtä ovat tilinpidosta ja vakuutuksista huolehtiminen, veroilmoitusten täyttäminen ja yhteydenpito eri tahoihin. Yksin Paunilalle on kertynyt tuhat talkootyötuntia vuosien mittaan.

Yhdistyksen talous tasapainossa

Kirkkoyhdistys sai kiinteistön haltuunsa huutokaupassa. Sitä varten piti ottaa velkaa. Velat on jo maksettu pois, kiitos lahjoittajien, joita ilmoittautui aina pääkaupunkiseutua myöten.

Käyttötalous on turvattu jäsenmaksuin ja kirkon vuokraamisesta saatavien tuloin. Kirkkoyhdistyksen jäseniä ovat Perniön kunta ja seurakunta, Perniön koti-

seutuyhdistys, Teijon kyläyhdistys, Bremerien sukuseura ja Norino Oy. Näiden jäsenmaksut vaihtelevat tuhansista markoista aina kymmeneen tuhanteen.

Kuluja tulee lämmöstä, valosta ja vakuutuksista, Paunila muistuttaa.

— Enää ei tarvitse kauppaa käydä, omistus pohja on turvallinen, Paunila sanoo ja viittaa kaupanhierontaan silloisen Arsenalin kanssa.

Esko Keski-Vähälä

Haktolaisopiskelijat Kaisa Railonluoma (vas.) ja Anne Aho silmäilevät kutomaansa alttarikangasta. Sen sävy ja materiaalit seuloitiin kolmenkymmenen eri vaihtoehdon joukosta.

Altтарin tekstiilit tehtiin Haktossa mittatilaustyönä

SSS—Tuula Istala

Teijon kirkon kunnostus saa lopputuloksen, kun alttarin ja saarnastuolin verhoilukankaiden tekstiilit vielä uusitaan. Työn tekevät Halikon käsi- ja taideteollisuusoppilaitoksen artesaaniopiskelijat **Anne Aho** ja **Kaisa Railonvirta** entisöijä **Leena Nurmen** avustajina.

Aho ja Railonvirta kutoivat oppilastyönä verhoilukankaan. Kankaan materiaalit, pellava ja villa, sekä sen hillitty, vihreä sävy valit-

tiin 30 Haktossa kudotun kangasnäytteen joukosta. Ensivaiheessa suunnitteluun osallistui neljä opiskelijaa.

Vanhasta verhoilusta jää jäljelle vain alttariliinat, muut alttaritekstiilit uusitaan, kertoo kirkkoyhdistyksen puheenjohtaja **Hannu Paunila**.

Railonvirta ja Aho kertovat, kuinka tekstiililinjat tämä kurssi on antanut todella paljon, jo silloin, kun etsittiin vaihtoehtoja, parasta materiaalia ja langan sidosta. Kaksikon mukaan on erityisen hyvä, et-

tä he saavat osallistua myös verhoiluun. Valmistaja jälkeä pitäisi syntyä tähän iltaan mennessä.

Kangasta kudottiin 23 metriä. Kudos on kapea, jotta kangasta jouduttaisiin leikkaamaan mahdollisimman vähän.

Kankaan piti olla laadultaan myös sellainen, että se kestäisi kirkkosalin olosuhteet, kosteuden ja lämpötilojen vaihtelut.

Lopputulokseen tyytyväinen Paunila kertoo, että Haktolta saatu tarjous oli hinnaltaankin paras vaihtoehto eli edullisin.